

NAGYATÁDI HORVÁTH TAMÁS

Képmutató

*Építkeznek a hegytetőn.
Szerszámok zúgnak az egyre
magasabb falak árnyékában,
felverve minden élőt, amíg lent*

*lejtőket járva borzongnak meg
és rezzennek össze, amint
fedetlenül hagyva gömbölyű
formáikat lecsúszik róluk*

*a völgyben, ahol megrekedt
a hideg, fagyos mosolyú
porcelánbabák alusszák át
a reggelt. Álmukban a napos*

*a paplan; alig is érzik, hogy
melegebb a sugaras, zöldülő
hegyoldal, ahol favágók járnak
a tavasz előtt, mint a nyíló*

*szemüket fényesítő pára, mely
hajnalban még hajuk bullámos
tincsein zúzmara volt, fehér
szépségük koronás takarója.*

Akuszmata

*Mire teljes joggon szólhat
köztük, vonásaiból elköltözik
a megmutatkozás vágya.
A várakozás emésztő jelei*

*és az elévülő tanulságok jelei
az egyre áttetszőbb történetek
közös szövetén átszűrve olykor
felvillantják már nemessége*

*születését, aminek ez az ára,
és a hallgatás éveinek lassuló
sodra aranyhomokkal csiszolja
kortalanná merengő arcát.*

NAGYATÁDI HORVÁTH TAMÁS (1974) költő. Okleveles agrármérnök, informatikus. Zámolyon él, Székesfehérváron rendszeradminisztrátorként dolgozik.